

[Poul Hansen (Svendborg).]

Anledning til at dyrke deres Fritidsinteresser paa alle mulige Felter, er Sømanden henvist til at tørne ind i sit beskedne Lukaf, og naar endelig Havnen er naaet, er han for det meste henvist til at søge Hygge i mere eller mindre egnede Restaurationslokaler. De enkelte Tilløb, der har været til at skabe bedre Forhold, har Staten ikke taget sig af; det er noget, man selv har ordnet. Under Krigen oprettede man bl. a. i New York Sømandsklubber. Det har kostet Søfolkene mange personlige Ofre, og det viser, at de har Interesse for det. Samfundet som saadant har altsaa ikke støttet dette Arbejde i særlig Grad, og derfor maa det hilses med Tilfredshed, at man nu søger at gøre en positiv Indsats.

Det vil naturligvis være svært at løse Opgaven. Sømandenes Virkefelt udstrækker sig over hele Jordkloden, og derfor er det rigtigt, at Velfærdsraadet faar udstrakt Bemyndigelse til at tilvejebringe de bedre Forhold, som det er Meningene med Forslaget at bane Vej for. Jeg anser det for betydningsfuldt, at man allerede i Starten gør det klart, at med Ordet „Velfærdsforanstaltninger“ menes ikke noget i Retning af Børnepigeforanstaltninger, men kun det ene ved bevidst og organiseret Indsats at tilvejebringe Betingelser for bedre Forhold for Søfolkene, naar Fritiden skal udnyttes i Land, eller naar Sømandens sociale Problemer trænger sig paa.

Jeg vil mene, at det havde været rart, hvis vore Konsuler ude omkring havde været noget mere rappe, hvis jeg maa bruge det Udtryk, til at træde til, naar Sømandene havnede rundt omkring og kom ud for disse Problemer. Jeg tænker her paa de mange Vanskeligheder, som vore Søfolk har været udsat for, medens Danmark var besat, naar de var strandet ude omkring. Jeg synes ikke, at de paagældende Søfolk har modtaget den Hjælp, og at der blev gjort den Indsats fra Konsulernes Side, som man kunde have ventet. Nu opretter man altsaa dette Velfærdsraad for at søge at tilvejebringe bedre Forhold, men jeg har ikke kunnet undlade at gøre denne lille Bemærkning, fordi jeg synes, man kunde have ventet en større Indsats fra de Folks Side, som skulde repræsentere Landet og hjælpe danske Borgere, naar de kom ud for Vanskeligheder ude omkring.

Man regner med, at den foreslaaede Afgift vil indbringe ca. 280 000 Kr. aarlig. Dette Beløb er, naar man tager Opgavens Størrelse i Betragtning, ikke særlig stort, og jeg synes, jeg vil understrege, at vi ved

vor Tilslutning til Forslaget faktisk ogsaa giver Tilslutning til, at hvis større Opgaver trænger sig paa — jeg tænker f. Eks. paa Tanken om at bygge et større Sømandshotel her og lignende —, saa maa Staten træde til med Statstilskud, Laan el. lign. Jeg har endvidere bemærket, at det er Meningene, at Administrationsudgifterne skal dækkes ved særlig Finanslovbevilling, saaledes at Beløbet staar ubeskaaret til Raadets Disposition.

Jeg kan paa mit Partis Vegne give Forslaget Tilslutning og anbefale det paa det bedste, og jeg takker den højtærede Minister, fordi han har fremsat det, saaledes at den Betænkning, som Udvalget afgav, ikke blot bliver til skønne Talemaader, men til en Realitet.

Sønderup: Sømandenes Forhold til Lands og til Vands maa inden for en Søfartsnation, som den danske maa siges at være, omfattes med stor Interesse, og derfor kan man selvfølgelig se med stor Sympati og Velvilje paa et Forslag som det foreliggende.

Man maa imidlertid fastslaa, at Forslaget fremtræder noget summarisk, men det er der i og for sig ikke noget at sige til, da det er noget nyt, man i den Forbindelse staar over for.

Der er ogsaa et andet Punkt, som jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa, og det er det, der vedrører den økonomiske Fordeling Parterne imellem, og der vil jeg tillade mig at sætte et Spørgsmaalstegn ved, hvorvidt den, der er foreslaaet, er den helt rigtige. Det er nemlig saaledes, at Staten delegerer det hele til et Raad og paa Forhaand tilsiger at betale Halvdelen. Det er meget sjældent, at Staten i en saadan Forbindelse stiller sig saa large, og det kan ikke nægtes, at det efterhaanden kan komme til at dreje sig om ret store Beløb. Da vi nu i disse Dage beskæftiger os med de vanskelige økonomiske Forhold, som Staten befinder sig i, maa man ogsaa tage et vist Hensyn til de rent økonomiske Problemer.

Vi vil, som sagt, gerne medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men jeg har fundet Anledning til at pege paa de Konsekvenser, som Lovforslaget økonomisk set kan faa.

Fibiger: Fra alle Sider er det anerkendt, at vore Søfolk til forskellige Tider og senest under Besættelsestiden har udført et stort Arbejde for vort Land, og man har da ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side gerne villet komme dem til Hjælp paa forskellig Vis, men i Retning af at tage sig af Sø-